

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Харківська державна академія культури

ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА У КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ

Збірник матеріалів
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
22-24 травня 2025 року

Полтава 2025

Чіканова С.Є.

студентка *Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

Горголь П.С.

заслужений працівник культури України, доцент,
завідувач кафедри хореографії і танцювальних видів спорту
*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

МЕТОДИ І ЗАСОБИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ХОРЕОГРАФА

Професійна компетентність хореографа охоплює не лише знання й навички, а й особистісні якості, що є важливими для успішної роботи у сфері танцювального мистецтва. До таких якостей належать креативність, емоційна чутливість, лідерські здібності, вміння працювати в команді та відповідальність. Формування компетентності – це багатогранний процес, що вимагає системного підходу, тривалої самостійної роботи та використання різноманітних методів і засобів, орієнтованих на всебічне професійне зростання [3].

Одним із найдієвіших методів вважається практична діяльність: участь у концертах, постановках, конкурсах і фестивалях різного рівня. Саме на сцені хореограф має можливість вдосконалювати техніку виконання, розвивати артистизм, вміння імпровізувати, а також набувати важливих комунікативних навичок, необхідних для взаємодії з танцювальними колективами та організаторами заходів. Постійна участь у сценічних проєктах формує впевненість у власних силах і сприяє самореалізації митця. Не можна оминати увагою й інтерактивні методи навчання, такі як майстер-класи, тренінги, творчі лабораторії та воркшопи. Вони дають змогу отримувати новий досвід, розширювати світогляд, обмінюватися ідеями з колегами та шукати свіжі творчі рішення для реалізації авторських задумів. Особливо цінними є заняття

під керівництвом визнаних майстрів хореографії, що дозволяє перейняти авторські техніки, розуміння стилю й індивідуальне бачення танцювальної композиції [2].

Окрім того, участь у таких заходах стимулює мотивацію до постійного професійного вдосконалення. Теоретична підготовка залишається незамінною складовою професійного становлення хореографа. Глибоке знання історії розвитку світового та національного танцю, теорії музики, елементів композиції, а також основ педагогіки й психології дозволяє краще розуміти естетику мистецтва, будувати навчальні програми для учнів різного віку і рівня підготовки, організовувати навчальний процес відповідно до сучасних освітніх стандартів. Знання психолого-педагогічних основ особливо важливе для ефективного викладання танцю дітям і підліткам, враховуючи їхні фізіологічні та психологічні особливості розвитку [1].

У наш час великі можливості для розвитку відкривають інноваційні технології. Онлайн-курси, вебінари, цифрові бібліотеки, віртуальні майстер-класи та відеоплатформи дають змогу отримувати якісну освіту на відстані. Це особливо важливо в умовах швидких змін у суспільстві та потреби в постійному оновленні знань. Серед популярних ресурсів – спеціалізовані міжнародні онлайн-школи та платформи, які дозволяють вивчати різноманітні стилі танцю та менеджмент творчих проєктів. Інтеграція сучасних цифрових технологій у навчальний процес сприяє підвищенню ефективності засвоєння матеріалу та розвитку інформаційної компетентності хореографа [4].

Самостійна робота теж відіграє ключову роль у становленні професіонала. Регулярне вдосконалення технічних навичок, участь у творчих експериментах, аналіз власної діяльності та пошук нових шляхів розвитку сприяють не лише зміцненню професійної майстерності, а й особистісному зростанню. Важливим є також розвиток креативного мислення та здатності до адаптації – якості, які дозволяють створювати унікальні постановки, експериментувати з формами та змістом і пристосовувати хореографічні

проекти до різних аудиторій та форматів заходів. Самоаналіз досягнень і невдач є потужним стимулом для професійного самовдосконалення [3] .

Ефективними засобами розвитку є також участь у науково-практичних конференціях, семінарах, фестивалях і творчих форумах, присвячених актуальним питанням мистецтва та освіти. Такі заходи не тільки сприяють професійному зростанню, обміну досвідом та розширенню світогляду, а й допомагають встановлювати корисні знайомства, формувати професійні мережі й знаходити можливості для подальшої співпраці. Крім того, участь у міжнародних заходах дозволяє ознайомлюватися з новітніми тенденціями в розвитку танцювального мистецтва та впроваджувати їх у власну практик [2].

Отже, формування професійної компетентності хореографа – це безперервний і складний процес, що вимагає гармонійного поєднання практичного досвіду, глибоких теоретичних знань, використання сучасних технологій та особистої активності. Лише комплексний і цілеспрямований підхід дозволяє досягти високого рівня майстерності, творчої самореалізації та визнання у мистецтві танцю.

Список використаних джерел:

1. Веремчук, А. М. (2013). Рефлексія у педагогічній діяльності. Проблеми сучасної психології, 20, 92–102.
2. Vasilyeva, O., & Sokolova, A. (2021). Specificity of Teaching Conductors and Choral Disciplines in the Training of Future Teachers of Music Art. Professional Art Education, 2(1), 45–51.
3. Хореографія – Вікіпедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Хореографія>
4. Prometheus – Платформа масових відкритих онлайн-курсів.
URL: <https://prometheus.org.ua/>